

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 647/2024-21

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu (sudca spravodajca) a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Radoslavou Slávikovou Geržovou, advokátkou, Seberíniho 1, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B3-66Cpr/6/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 21. novembra 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia v napadnutom konaní. Sťažovateľ navrhuje prikázať mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov, priznať mu finančné zadost'učinenie vo výške 6 000 eur a trovy konania.
2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal 16. mája 2022 na Okresnom súde Bratislava III (v súčasnosti Mestský súd Bratislava III, ktorého agendu prevzal Mestský súd Bratislava IV), ktorý bol v tom čase príslušný na konanie v tejto veci, návrh na zaplatenie variabilnej zložky mzdy vo výške 26 458 eur za obdobie od 1. septembra do 30. novembra 2021 s návrhom na vydanie platobného rozkazu (ďalej len „návrh“).
3. V období od 18. augusta 2022 do 16. marca 2023 súd prvej inštalácie vykonával úkony spojené s doručovaním vzájomných vyjadrení sporových strán.
4. Po zmene príslušnosti súdu na základe súdnej reformy došlo na mestskom súde dvakrát k zmene zákonného sudcu, a to 13. októbra 2023 a 12. marca 2024.

5. Vzhľadom na to, že ani dva roky od podania návrhu nedošlo k nariadeniu predbežného prejednávania sporu, resp. pojednávania, zaslal sťažovateľ 31. mája 2024 prosbu o nariadenie pojednávania, ktorú zopakoval podaním z 30. augusta 2024, avšak bezvýsledne.

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. Podľa názoru sťažovateľa v danej právnej veci ide o pracovnoprávny spor, ktorý si vyžaduje zvýšenú starostlivosť súdu, keďže ide o spor so slabšou stranou, a preto sa má priebeh napadnutého konania v rámci ústavnoprávneho prieskumu posudzovať prísnejšie. V tom smere poukázal na rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 62/2023, II. ÚS 544/2023, III. ÚS 471/2023.

7. Skúmajúc predmetnú vec z hľadiska relevantných kritérií posudzovaných ústavným súdom, sťažovateľ uvádza, že zaplatenie mzdy zo strany zamestnávateľa zamestnancovi tvorí bežnú agendu súdov, ktorá môže byť komplikovaná a časovo náročná, ak je napríklad sporná existencia pracovného pomeru, ak by išlo napr. o faktický pracovný pomer. Nič v napadnutom konaní nesignalizuje skutkovú ani právnu zložitost' veci, ktorá by odôvodňovala také dlhé trvanie konania a prieťahy zo strany konajúceho súdu.

8. Sťažovateľ neprispel k dĺžke konania žiadnym spôsobom, naopak, opakovane žiadal mestský súd o nariadenie pojednávania, ale v priebehu celého roku 2024 sa tak nestalo, mestský súd je nečinný a nekoná.

9. Za dôležitú skutočnosť sťažovateľ považuje to, že mu do dnešného dňa nebola vyplatená variabilná zložka mzdy vo výške 26 458 eur, čo významnou mierou ovplyvňuje jeho finančnú situáciu a najmä situáciu jeho rodiny s malým dieťaťom.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

10. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu v napadnutom konaní o zaplatenie mzdy.

11. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť a ich namietané porušenie možno preskúmať spoločne (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010, I. ÚS 190/2019, II. ÚS 27/2020).

12. Vo svojej rozhodovacej činnosti ústavný súd konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci (napr. II. ÚS 26/95, I. ÚS 76/03, III. ÚS 154/06, II. ÚS 438/2017). Samotným prerokovaním veci na všeobecnom súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý

znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (obdobne III. ÚS 127/03, IV. ÚS 221/04).

13. Ústavný súd sa zamerlal na preskúmanie opodstatnenosti ústavnej sťažnosti sťažovateľa so zreteľom na svoju doterajšiu rozhodovaciu prax. Pri ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd už v minulosti odmietol ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú „vzhľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných prietahov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 109/03), resp. ak „argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

14. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na svoj už opakovane judikovaný právny názor, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). Ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 35/01, III. ÚS 103/05).

15. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že mestský súd v preskúmanom konaní do podania ústavnej sťažnosti nenariadil pojednávanie, resp. predbežné prejednanie sporu napriek tomu, že návrh bol Okresnému súdu Bratislava III (právnemu predchodcovi mestského súdu) doručený 16. mája 2022, teda konanie aktuálne trvá dva a pol roka. Mestskému súdu je možné vytknúť určitú nečinnosť v období od doručenia posledného vyjadrenia sťažovateľa zo 16. marca 2023. Uvedené sa spája predovšetkým so skutočnosťou, že s účinnosťou od 1. júna 2023 vstúpili do platnosti viaceré zmeny v organizácii všeobecných súdov, ich príslušnosti a obvodov (tzv. nová súdna mapa), na ktoré poukazuje aj sťažovateľ v ústavnej sťažnosti, ktoré objektívne predĺžili napadnuté konanie.

16. Treba súhlasiť so sťažovateľom v tej časti jeho argumentácie, podľa ktorej postup mestského súdu v napadnutom konaní, ktoré trvá viac ako dva roky, nie je optimálny. Na druhej strane zo zistenia ústavného súdu (dopytom na mestskom súde) vyplýva, že mestský súd nariadil vo veci pojednávanie na 30. január 2025, o čom bude sťažovateľ informovaný úradnou cestou. Uvedená okolnosť by mala viesť k zásadnému posunu v prejednaní veci samej, čoho sa napokon opodstatnene domáha aj sám sťažovateľ.

17. Vychádzajúc z okolností prerokovanej veci, nečinnosť v postupe mestského súdu je v medziach ústavnej akceptovateľnosti, aj keď na jej hranici, a nie je spôsobilá bez ďalšieho viesť k záveru o jej neprimeranosti, resp. indikovať, že napadnuté konanie by bolo možné považovať za nesúladne s označenými právami sťažovateľa, resp. za také, v rámci ktorého by intenzita prípadných prietahov dosahovala úroveň potrebnú na vyslovenie porušenia ním označených práv, a to napriek skutočnosti, že napadnuté konanie možno zaradiť do kategórie tzv. citlivých konaní, i keď predmetom napadnutého konania je nárok na zaplatenie jednej zo zložiek mzdy, tzv. variabilná zložka.

18. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej

republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

19. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

20. Napokon ústavný súd dodáva, že ak by ďalší priebeh napadnutého konania signalizoval vznik zbytočných prietáhov, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložil ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. decembra 2024

Libor Duľa
predseda senátu